

прѣхвъркнѣла на тази страна. Моста бѣ неравенъ, хлѣзгѣвъ. Вдовицата, като видѣ отъ далече дѣтето, смая се отъ страхъ.

— Боже мой! Той ще падне въ водата... той ще потъне... ще се убие! — помисли тя и се спусти на помощъ.

Въ сѣщата минута се спусти и Ангелътъ-Пазителъ при Драганча, хванѣ го за рѣка и благополучно го изведѣ на другата страна.

Никой не видѣ Ангелътъ, защото той е невидимъ, но всички, които бѣхъ тамъ на близо, се чудѣхъ, какъ Драганчо, който едвамъ можеше да ходи, тѣй добръ прѣминѣ прѣзъ неравния мостъ!...

Годинитѣ си вѣрвиѣтъ. Ангелътъ-Пазителъ не се отдѣляше отъ Драганча — сирачето, грижеше се постоянно за него. Само, когато Драганчо вече навърши десетъ години, Ангелътъ слѣзни при него и тихо му каза:

— Сега ти вече си голѣмо момче и длѣженъ си самичѣкъ да мислишъ за себе си и самичѣкъ да се грижишъ. А, азъ ще отидѣ при друго сираче, което е оставено като тебе; а ти ме викай, когато имашъ нужда, азъ пакъ ще дохождамъ...

И като подигнѣ крилѣтъ, Ангелътъ хвъркнѣ нѣкъдѣ далечъ....

Просениче — медениче.

(НАРОДНА ПРИКАСКА).

Пенчо Мъглата една заранъ нарами торбата съ една просена пита (просеникъ) испечена подъ връшникъ, и се отправи къмъ нивата да покопае корени. Изъ пѣтя той нищо си не мислѣше —